

Procedury postępowania Szkoły Podstawowej nr 29 w Lublinie w sytuacjach kryzysowych

W sytuacjach kryzysowych w Szkole Podstawowej nr 29 uruchamia się następujące procedury postępowania wychowawczo-opiekuńczego, zapobiegawczego oraz interwencyjnego:

W przypadku pobicia, uderzenia, naruszenia nietykalności cielesnej albo innej przemocy fizycznej dokonanej przez ucznia lub osobę dorosłą:

1. Przerwać akt agresji, zapewnić bezpieczeństwo uczestnikom przez odizolowanie, ująć sprawców w miarę możliwości oraz zabezpieczyć miejsce zdarzenia i ewentualne przedmioty związane ze zdarzeniem.
2. W razie potrzeby udzielić pierwszej pomocy.
3. Powiadomić wychowawcę klasy, pedagoga, dyrektora.
4. Wezwać Policję i ewentualnie służby ratownicze (pogotowie ratunkowe, Straż Pożarną itp.)
5. Powiadomić rodziców lub prawnych opiekunów sprawców i ofiar (w przypadku podejrzenia, że sprawcą jest jeden z rodziców – powiadamia Policja, nie szkoła).
6. Sprawować pieczę nad dziećmi do czasu przyjazdu Policji.
7. Przygotować na przyjazd Policji dane o zdarzeniu, dane osobowe sprawców i ofiar oraz listy świadków.
8. Powiadomić rejonowy Komisariat.
9. Powiadomić organy nadzoru i tworzyć dokumentację zdarzenia.

W przypadku kradzieży (w tym włamania oraz kradzieży z udziałem przemocy lub groźbą przemocy, a także celowego niszczenia mienia (wandalizmu):

1. Zapewnić bezpieczeństwo poszkodowanym, ewentualnie udzielić im pomocy oraz zabezpieczyć miejsce zdarzenia i ewentualnie przedmioty z nim związane.
2. Powiadomić wychowawcę, pedagoga, dyrektora.
3. Jeśli to możliwe podjąć próbę odzyskania utraconego mienia. Gdy podejrzany o kradzież uczeń odmawia, przeszukania może dokonać jedynie Policja.
4. Zawiadomić Policję i zapewnić bezpieczeństwo małoletnim ofiarom, ewentualnie sprawcom i podejrzany do jej przyjazdu.
5. Powiadomić rodziców lub opiekunów prawnych ofiar i sprawców.

6. Jeśli istnieje jedynie podejrzenie o kradzież, bowiem dokonano jej bez obecności świadków – podjąć próbę wyjaśnienia jej okoliczności i poszukiwania sprawców.
7. Przygotować na przyjazd Policji informacje o zdarzeniu, dane osobowe sprawców i ofiar oraz listy świadków.

W przypadku nękania, mobbingu szkolnego, znęcania się psychicznego, zastraszania, zmuszania do negatywnych zachowań wbrew woli dziecka, ubliżania innym osobom (również poprzez wykorzystanie mediów elektronicznych), a także w przypadku molestowania seksualnego:

1. Przerwać akt agresji, przemocy i zapewnić bezpieczeństwo uczestnikom przez odizolowanie, a jeśli agresja dotyczyła treści lub obrazów w Internecie, dążyć do ich usunięcia.
2. Udzielić pierwszej pomocy, wsparcia w razie potrzeby.
3. W uzasadnionych przypadkach powiadomić Policję oraz służby ratownicze i zapewnić opiekę uczniom do ich przyjazdu.
4. Powiadomić wychowawcę klasy, pedagoga, dyrektora.
5. Powiadomić rodziców sprawców i ofiar (w przypadku podejrzenia, że sprawcą jest jeden z rodziców, rodziców powiadamia Policja, a nie szkoła) i zaprosić ich do współpracy w rozwiązaniu problemu.
6. Udzielić wsparcia emocjonalnego ofiarom i pomocy psychologicznej sprawcom przemocy, np. poprzez zapewnienie opieki psychologa (w przypadku przemocy o charakterze seksualnym Policja i nauczyciel nie mają prawa przesłuchać ofiary poniżej 15 roku życia).
7. Powołać w szkole zespół do pracy nad problemem i dokumentować podjęte wobec sprawców i ofiar przemocy działania.
8. W przypadku braku poprawy sytuacji zgłosić sprawę do sądu rodzinnego.

W przypadku wagarowania i niezrealizowania obowiązku szkolnego przez ucznia:

1. Powiadomić wychowawcę, pedagoga szkolnego, dyrektora.
2. Powiadomić telefonicznie (ewentualnie pisemnie) rodziców i zaprosić ich do współpracy nad problemem.
3. Przeprowadzić protokolowaną rozmowę z uczniem i rodzicami, ewentualnie spisać kontrakt.
4. Monitorować frekwencję.
5. W przypadku długotrwałych wagarów wdrożyć postępowanie egzekucyjne wobec rodziców (upomnienie pisemne wysłane za potwierdzeniem odbioru z informacją o możliwości ukarania karą grzywny).

6. W przypadku braku poprawy sytuacji ucznia tj. dalszego uporczywego wagarowania, zawiadomić Policję lub sąd rodzinny dostarczając dokumentację z przeprowadzonych przez szkołę działań.

W przypadku uzyskania informacji, że uczeń używa tytoniu, alkoholu, lub środków odurzających, albo bierze udział w destruktywnych grupach młodzieżowych (subkultury, grupy przestępcze):

1. Przekazać uzyskaną informację wychowawcy klasy.
2. Powiadomić o fakcie pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację, przeprowadza protokolowaną rozmowę z rodzicami oraz z uczniem, w ich obecności.
4. W przypadku potwierdzenia informacji, wychowawca w obecności pedagoga (i ewentualnie dyrektora) spisuje kontrakt, w którym zobowiązuje się ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem.
5. Zorganizować zespół do pracy nad problemem (wychowawca, pedagog, nauczyciele) i ewentualnie włączyć do niego organizacje specjalistyczne (poradnie, pracowników socjalnych, dzielnicowego).
6. Dokumentować działania i współpracę z rodzicami oraz monitorować zachowanie ucznia.
7. W przypadku odmowy współpracy ze strony rodziców bądź braku oczekiwanych rezultatów ich oddziaływań wychowawczych wobec dziecka, szkoła zawiadamia pisemnie o zaistniałej sytuacji Policję lub sąd rodzinny, dostarczając dokumentację z podjętych działań.

W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że na terenie szkoły przebywa uczeń będący pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających:

1. Odizolowuje ucznia od innych dzieci stwarzając warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie i zdrowie.
2. Zawiadamia dyrektora szkoły, wychowawcę klasy, pedagoga oraz wzywa do szkoły rodziców.
3. Wzywa lekarza w celu stwierdzenia stanu trzeźwości, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej. W przypadku, gdy rodzice odmówią odebrania dziecka ze szkoły, lekarz w porozumieniu z dyrektorem szkoły decyduje o pozostaniu ucznia w szkole bądź przewiezieniu do placówki służby zdrowia lub przekazaniu funkcjonariuszom policji.
4. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń znajduje się pod wpływem substancji odurzających na terenie szkoły, szkoła powiadamia policję i sąd rodzinny.

W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń posiada przy sobie substancję odurzającą (narkotyki):

1. Zawiadamia wychowawcę, pedagoga, dyrektora szkoły.
2. W obecności innej osoby (np. dyrektora, pedagoga szkolnego, wychowawcy) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość teczki lub kieszeni. Zabezpiecza tę substancję przed dostępem innych uczniów.
3. W przypadku odmowy ze strony ucznia szkoła wzywa Policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel po odpowiednim zabezpieczeniu przekazuje ją do jednostki Policji. Wcześniej próbuje ustalić w jaki sposób i od kogo uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie dokumentuje.
5. O zajściu powiadamia rodziców ucznia i zaprasza na rozmowę do szkoły.
6. Przeprowadza protokołowaną rozmowę z rodzicami i dzieckiem, ewentualnie spisuje kontrakt.
7. Monitoruje zachowanie ucznia i prowadzone w szkole działania.
8. W przypadku braku współpracy ze strony rodziców lub braku efektów prowadzonych działań, zawiadamia sąd rodzinny.

W przypadku gdy nauczyciel znajdzie na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyk:

1. Zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły i wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i powiadamia o szczegółach zdarzenia.

dn. 5 września 2008r.

Opracowała:

na podstawie „Procedur postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży demoralizacją” oraz „Wybranych procedur postępowania wobec niepełnoletnich uczniów w szkole (wersja II) Wyd.: Szkolna Akademia Innowacji i odpowiedzialności
Elżbieta Michnikiewicz –pedagog szkolny (koordynator do spraw bezpieczeństwa w SP nr 29 w Lublinie)